

Sygn. akt VI U 181/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2020 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania M. G.

od decyzji (...) w W. z dnia 27 kwietnia 2018 r., znak: JO/O/045172190

przeciwko (...) w W.

o jednorazowe odszkodowanie

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje odwołującemu M. G. prawo do jednorazowego odszkodowania odpowiadające 19% (dziewiętnastu procentom) stałego uszczerbku na zdrowiu będącego skutkiem wypadku w dniu 13 grudnia 2017 roku;

2. zasądza od (...) w W. na rzecz odwołującego M. G. kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI U 181/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2018 roku, znak: (...), (...)w W. odmówił ubezpieczonemu M. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy podał, że w karcie wypadku stwierdzono, że wyłączną przyczyną wypadku przy pracy w dniu 13 grudnia 2017 roku było naruszenie przez ubezpieczonego przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

(decyzja z dnia 27.04.2018r. – k. 28 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji M. G. wniósł odwołanie, w którym argumentował, że pracodawca dopuścił go do pracy na niezabezpieczonej maszynie, co było jedną z przyczyn wypadku przy pracy.

(odwołanie – k. 1 – 4)

W odpowiedzi na odwołanie (...) wniósł o jego oddalenie w całości. W uzasadnieniu swego stanowiska organ rentowy podał, że z informacji zawartych w karcie wypadku wynika, że odwołujący celowo nie zastosował się do zasad i przepisów bezpieczeństwa pracy przy obrabiarkach.

(odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się M. G. dnia 13 grudnia 2017 roku pracował na II zmianie w spółce (...) w K., jako operator maszyn i urządzeń stolarskich – pracownik produkcji. Tego dnia została mu zlecona praca na pile tarczowej (pilarka tarczowa REMA P30), na której zdemontowany był kaptur i klin rozszczepiający. Pracę polegającą na przycinaniu kształtowników odwołujący wykonywał w ten sposób, że przynosił je i układał je po prawej stronie piły tarczowej, następnie kładł je na stole przesuwным i lewą ręką przesunął w kierunku piły. Po odcięciu odwołujący - stół cofał do pozycji pierwotnej z obciętymi kształtownikami, a prawą ręką wprowadzał w strefę niebezpieczną w kierunku piły, chwycił i odrzucał odpady. Podczas kolejnego cięcia kształtowników i odrzucania odpadów doszło do kontaktu palców ręki prawej z piłą tarczową, na skutek, czego doszło do urazu.

(dowód: karta wypadku – k. 2 – 5 akt organu rentowego, zeznania odwołującego się M. G. – protokół rozprawy z dnia 15.01.2019r. od 00:16:15 do 00:19:33, nagranie – k. 31)

W sporządzonej karcie wypadku zdarzenie z dnia 13 grudnia 2017 roku nie zostało uznane za wypadek przy pracy. Według zespołu sporządzającego kartę wypadku do zdarzenia doszło w wyniku rażącego niedbalstwa, a wręcz umyślności odwołującego poprzez nie stosowanie się do zasad i przepisów bezpieczeństwa pracy przy obrabiarkach, począwszy od uruchomienia niesprawnej obrabiarki i następnie wprowadzanie ręki w strefę niebezpieczną.

(dowód: karta wypadku – k. 2 – 5 akt organu rentowego)

Do zdarzenia z dnia 13 grudnia 2017 roku przyczynił się pracodawca poprzez nie prawidłowe zabezpieczenie miejsca pracy (stanowiska pracy) i poszkodowany poprzez nieprawidłowe zachowanie spowodowane w szczególności przez lekceważenie zagrożenia i nieprzestrzeganie przepisów i zasad BHP. Odwołujący nie powinien po odcięciu odpadów kształtowników usuwać je ze stołu pilarki, ponieważ kolejne odcięte odpady przesunęły poprzednie powodując ich spadanie ze stołu pilarki. Odwołujący nie powinien również uruchamiać pilarki bez zamontowanych osłon. Również brygadzysta będący przełożonym odwołującego się, nie powinien dopuścić go do pracy na maszynie bez osłony i klina rozszczepiającego, stanowiących jedną całość urządzenia ochronnego.

Przed przystąpieniem do wykonywania pracy odwołujący brał udział w szkoleniu wstępnym z zakresu BHP, a także instruktażu stanowiskowym, który odbył się w dniach 18-19 września 2017 roku. Został mu również przedstawiony wyciąg z rozporządzenia w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy obsłudze obrabiarek do drewna.

(dowód: opinia biegłego z zakresu BHP – k. 79 – 90, karta szkolenia wstępnego – k. 57, wyciąg z przepisów – k. 58)

W wyniku zdarzenia z dnia 13 grudnia 2017 roku odwołujący doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 19%, a w szczególności:

- z powodu amputacji palca II na wysokości stawu PIP – 12%,
- z powodu amputacji palca III na wysokości stawu PIP – 6%,
- z powodu blizny opuszki kciuka – 1%.

(dowód: opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii – k. 115 – 115 verte)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane wyżej dowody, których wiarygodność nie została przez strony skutecznie zakwestionowana w toku postępowania. Sąd oparł się także na zeznaniach świadka R. K. oraz odwołującego się M. G., różnie jednak oceniając ich wiarygodność. Sąd nie dał wiary zeznaniom odwołującego się M. G. w zakresie, w jakim zeznał on, że nie wiedział, że powinna być na maszynie zamontowana osłona, z akt sprawy wynika,

bowiem, że został z nim przeprowadzony instruktaż stanowiskowy, który odwołujący się podpisał, co oznacza, że posiadał wiedzę, co zasad działania i obsługi maszyny, na której pracował. Ponadto świadek R. K. zeznał, że odwołujący się zawiadamiał pracodawcę o braku osłony na maszynie, co jednoznacznie wskazuje, że wiedział on, że taka osłona powinna być na niej zamontowana. Nie są również wiarygodne jego zeznania, co do faktu, że instruktaż miał trwać jedynie 15 minut, nie znajduje to, bowiem potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym. Z kolei zeznania świadka R. K. nie są dla Sądu wiarygodne w zakresie, w jakim świadek zeznał, że nie było instruktażu stanowiskowego. Z akt sprawy wynika, bowiem, że w przypadku odwołującego taki instruktaż został przeprowadzony.

Sąd oparł się również na wnioskach zawartych w opinii biegłego z zakresu BHP oraz biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Opinie te zostały sporządzone w sposób fachowy i jasny, ich wnioski są logicznie uzasadnione. Ponadto żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania tych opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie jest odwołanie M. G. od decyzji (...) odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. - Dz. U. z 2019 roku, poz. 1205; dalej jako: ustawa wypadkowa) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje jednorazowe odszkodowanie dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Przesłanką przyznania owego jednorazowego odszkodowania, jak wynika z treści przywołanej regulacji, jest stwierdzenie u ubezpieczonego długotrwałego lub stałego uszczerbku na zdrowiu, a także uznanie zdarzenia, które doprowadziło do owego uszczerbku za wypadek przy pracy. Zgodnie zaś z art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia, czy też w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

W niniejszej sprawie strony nie kwestionowały, że zdarzenie z dnia 13 grudnia 2017 roku wyczerpuje znamiona wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej. (...) odmawiając odwołującemu prawa do jednorazowego odszkodowania powołał się na art. 21 ust. 1 tej ustawy, zgodnie z którym świadczenia z ubezpieczenia wypadkowego nie przysługują ubezpieczonemu, gdy wyłączną przyczyną wypadków, o których mowa w art. 3, było udowodnione naruszenie przez ubezpieczonego przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa. Z ustalonego w niniejszej sprawie stanu faktycznego wynika, że do wypadku w dniu 13 grudnia 2017 roku przyczynił się odwołujący przez ryzykowne zachowanie polegające na nieprawidłowej obsłudze pilarki tarczowej i ręcznym odsuwaniu od piły odciętych elementów. Wnioskodawca nie powinien również przystąpić do pracy na maszynie, która nie miała zainstalowanych osłon i klina rozszczepiającego. Jak wynika z opinii biegłego z zakresu BHP do wypadku przyczynił się również pracodawca, który nie powinien dopuścić pracownika do pracy na maszynie, która nie miała zainstalowanych osłon i klina rozszczepiającego. Ponadto pracodawca powinien zwrócić uwagę na błędną praktykę powoda polegającą na ręcznym odsuwaniu kawałków drewna i wyeliminować takie działanie podczas szkolenia stanowiskowego. Powyższe oznacza, że przyczyną wypadku były błędy odwołującego oraz pracodawcy. To z kolei prowadzi do wniosku, że wypadek nie był wyłącznie wynikiem naruszenia przez odwołującego przepisów BHP i reguł ostrożności, ale również wynikiem zaniedbań pracodawcy.

Sąd ustalił też, że odwołujący w wyniku wypadku doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 19%. W tym zakresie Sąd oparł się na wnioskach zawartych w opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii. Biegły ustalił ten uszczerbek na podstawie pkt 137d, 139a i 136a rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (t.j. - Dz. U. z 2013r., poz. 954, ze zm.).

Reasumując, Sąd uznał, że odwołujący się ma prawo do jednorazowego odszkodowania za wypadek przy pracy z dnia 13 grudnia 2017 roku w wysokości odpowiadającej 19% stałego uszczerbku na zdrowiu.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

W kwestii kosztów postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 KPC oraz §9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015r., poz. 1800, ze zm.), zasądzając na rzecz odwołującego się od organu rentowego kwotę 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

1. (...)